

derlagsfri del af ridedysoterapien fra regionerne til kommunerne. Myndighedsansvaret for den del af ridedysoterapien, hvortil der kun ydes delvist tilskud, forbliver hos regionerne, jf. § 67 i sundhedsloven.

Efter de gældende regler kan alle fysioterapiydelser efter lægehenvielse, uanset om der ydes 100 pct. eller kun delvist tilskud, alene ydes i praksissektoren, jf. § 67 i sundhedsloven. Indførelsen af § 140 a, stk. 2, vil, bl.a. med henblik på at øge patienternes valgmuligheder, etablere hjemmel til, at kommunalbestyrelsen, som får tillagt myndighedsansvaret for de vederlagsfri fysioterapiydelser, kan etablere behandlingstilbud for disse ydelser på egne institutioner eller ved indgåelse af aftaler herom med andre kommunalbestyrelser eller private institutioner, herunder klinikker m.v.

Med § 140 a, stk. 3, foreslås det, at ministeren for sundhed og forebyggelse bemyndiges til at fastsætte regler for behandling vedrørende vederlagsfri fysioterapi, herunder om patientens mulighed for at vælge mellem tilbud om vederlagsfri behandling hos fysioterapeut.

Det er hensigten med hjemmel i denne bemyndigelsesbestemmelse bl.a. at fastsætte regler, der vil øge valgfriheden for patienter, der henvises til vederlagsfri fysioterapi. Valgfriheden vil bl.a. give disse patienter mulighed for at vælge, om den vederlagsfri fysioterapi skal finde sted hos en af landets praktiserende fysioterapeuter, som har tilsluttet sig overenskomsten med Regionernes Lønnings- og Takstnævnt, jf. § 140 a, stk. 1, eller på et kommunalt træningscenter i bopælskommunen eller i en anden kommune, jf. § 140 a, stk. 2.

Patienten vil også få mulighed for at vælge behandlingstilbud, som bopælskommunalbestyrelsen har indgået aftale om.

Til § 140 b

Med forslaget til ny § 140 b foreslås det, at ministeren for sundhed og forebyggelse bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen yder tilskud til anden behandling end nævnt i § 140 a, samt regler herfor.

I dag fremgår det af § 71 i sundhedsloven, at ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om, at der ydes tilskud til anden behandling end tilskud til behandling hos en række sundhedspersoner, jf. lovens §§ 65-69. Bestemmelsen i § 71 hjemler mulighed for at fastsætte regler, hvor regionsrådene har myndighedsansvaret. Med lovforslaget indføres en hjemmel til, at ministeren på tilsvarende vis kan fast-

sætte regler om, at kommunalbestyrelsen yder tilskud til anden behandling.

I dag er der med hjemmel i §§ 71 og 72 i sundhedsloven bl.a. fastsat regler om tilskud til optræning af handicappede og behandling af muskellidelser på Øfeldt Centret Aps, jf. bekendtgørelse nr. 1080 af 2. november 2006. Som konsekvens af lovændringen vil bekendtgørelsen med hjemmel i § 140 b blive ændret, så det fremgår, at kommunalbestyrelsen yder tilskud til de vederlagsfri tilbud, som i dag gives på Øfeldt Centret Aps.

De tilbud på centret, som patienterne ikke kan modtage vederlagsfrit, vil efter lovændringen fortsat skulle ydes af regionerne med hjemmel i §§ 71 og 72.

Sundhedsstyrelsens retningslinier om vederlagsfri fysioterapi vil også omfatte behandling på Øfeldt Centret Aps.

Til nr. 13 (141 a)

Det foreslås med ændringsforslaget til § 141 a at præcisere, at beslutningen om anvendelsen af lovens regler om tvangstilbageholdelse af gravide alkoholmisbrugere skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde. Kommunalbestyrelsen kan således ikke delegere beslutningskompetencen til forvaltningen.

Til nr. 14 (§ 142, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse i § 142, stk. 1, i sundhedsloven tilbyder kommunalbestyrelsen vederlagsfri lægelig behandling med euforiserende stoffer til stofmisbrugere.

Med forslaget, jf. § 142, stk. 1, ændres »euforiserende stoffer« til »afhængighedsskabende lægemidler«.

Begrebet »euforiserende stoffer« er bredt og dækker både over afhængighedsskabende lægemidler og andre euforiserende stoffer, der ikke er lægemidler. Da det alene er førstnævnte, som benyttes i den lægelige behandling for stofmisbrug, findes det hensigtsmæssigt, at dette bliver præciseret i lovbestemmelsen. Terminologien bringes herved også i overensstemmelse med § 41, stk. 1, 1. pkt., i lov nr. 451 af 22. maj 2006 om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, som affattet ved § 4, nr. 6.

Til nr. 15 (§ 145)

Lovforslaget til § 145 indebærer en lovfæstelse af den gældende praksis, hvorefter også lægemidler, der kan købes i håndkøb, skal være købt på recept, for at patienten kan få enkelttilskud. Tilsvarende krav om ordination på recept gælder i øvrigt i medfør af lovens